

er opnaeligt, ligger et saa stort Fremskridt, at det var Støtte værd fra Mindretallets Side. Men naar man ikke har ment at kunne strække sig saa vidt, kan jeg indskrænke mig til at udtale min Glæde over, at Lovforslaget forhaabentlig om føje Tid forlader Tinget, uden at der fra nogen Side øves aktiv Modstand mod det.

Holstein: Naar jeg for mit Vedkommende afholder mig fra at stemme for dette Lovforslag og ikke drister mig til at gaa videre og stemme imod det, saa er det udelukkende, fordi jeg føler mig overbevist om, at dersom der oppe i det høje alderstegne Ting skulde vise sig Stemning for at stede dette i sit Princip forældede Lovforslag til den Aldershvile, der tilkommer det, og tage Sagen op paa ny paa Forsikringsprincipets Grundlag, vil Venstres højst betroede Fremviser af sociale Kraft- og Behændighedskunster, som udfolder sine Forlæns- og Baglænsaltomortaler med samme Gratie, vise sig at være en lige saa fortrinlig Forkæmper for Forsikringsprincipet, som han henede har været en fortrinlig Forkæmper for Forsørgelsesprincipet.

Rode: Den Modstand mod Lovforslagets Princip, som jo er latent til Stede i dette høje Ting, er kommet til Orde gennem forskellige Udtalelser, dels fra det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, dels fra det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen og det ærede Medlem Hr. Holstein. De tager alle sammen Ordet for Folkeforsikringsprincipet, og det ærede Medlem Hr. Holstein imødeser med en vis Interesse det Øjeblik, da den nuværende højtærede Indenrigsminister svinger over paa dette Princip. Det ærede Medlem Hr. Holstein fremhævede sin Begrundelse for, at vi burde foretrække denne Ordning, Folkeforsikringen, fremfor den, der var nedlagt i dette Forslag, og han angav som sin Begrundelse herfor en stor Beundring for den tyske sociale Lovgivning paa dette Omraade og henviste til Udtalelser af den højtærede Statsminister og endte med, at i dette Lovforslag fandt man ikke noget Studium af den tyske Lovgivning. Og det er ganske rigtigt; i dette Lovforslag finder man ikke noget Studium af den tyske Lovgivning paa anden Maade, end at den tyske Lovgivning har været vel bekendt for dem, der har arbejdet med dette Lovforslag, og for den høje Rigsdag og paa dette Punkt blev forkastet af den danske Rigsdag. Den tyske sociale Lovgivning har sin egen Udvikling og er naaet til høj og beundringsværdig Fuldkommenhed; men paa dette specielle Om-

raade, Alderdomslovgivningen, har den lidt sit store Skibbrud. Denne Lovgivning har aldrig været tilfredsstillende, da den virkede fuldt ud, fordi den var bygget paa et kæmpemæssigt Bureaukrati og medførte urimelige Omkostninger til denne sociale Velgerings Gennemførelse. Men dernæst har den store tyske, sociale Forsikring med Hensyn til Alderdomsforsikringen lidt et fuldstændigt Skibbrud, da det Øjeblik indtraf, da Pengenes Værdi forandredes i Verden. Derfor er det højst mærkeligt at se paa et Tidspunkt, hvor det i Tyskland vilde være umuligt at fremhæve den tyske Lovgivnings Fortrin paa Forsikringsomraadet, at man her rejser dens Princip. Der har jo været ført Diskussion om det paa Tider, hvor to af de nævnte ærede Medlemmer i alt Fald ikke var Medlemmer af Tinget, og det har derfor været bekendt for den høje Rigsdag, at man her i Landet har staaet overfor et Valg. Vi har haft Valget imellem at fortsætte ad den Vej, vi selv har skabt, eller at gaa den Vej, Tyskland har bygget, og som er et uhyrestort System, hvor alting passer ind i hinanden som Hjul i et Maskineri, saaledes at vi, hvis vi gik over til Forsikringsprincipet, maatte gaa bort fra meget i vort sociale System.

Naar det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremhæver, at man i Frankrig er ved at bygge op et stort Forsørgsmaskineri efter tysk Mønster, saa kan dette ikke anføres som noget, vi bør tage til Efterfølgelse, eftersom der saa godt som ikke er noget af disse Omraader, hvor Frankrig ikke staaer uendelig langt tilbage for os; paa Sygeforsikringens, paa Ulykkesforsikringens Omraade staaer Frankrig uendelig langt tilbage. Det er det mest tilbagestaaende Land af de civiliserede Lande i Europa, og der, hvor det intet har, tager det nu Eksemplet fra Elsass-Lothringen. Det kan være forstaaeligt derved, men det kan umuligt betyde noget for os, der har bygget vor Sygeforsikring op paa et bestemt Princip og vor Ulykkesforsikring paa et andet bestemt Princip, som har en Alderdomsforsørg, der har virket i over en Menneskealder. Desuden har vi set, at det Princip, vi har nedlagt i vor Alderdomsforsørgelse, har sejret i en saa stor Del af Verden, at vi har Lov til ud fra det at sige: dette Princip har staaet sin Prøve, ikke blot herhjemme, men i Verden, idet nemlig England og hele den angelsachsiske Verden, som knytter sig til England, har antaget det Princip, som var nedlagt i vor oprindelige Lovgivning, og som nu videre udvikles i den Lovgivning, her foreslaas. England og alle de engelske Kolonier bygger deres Al-